

ПРОТОКОЛ

№ 1364

гр. София, 07.04.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 20 СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Руси Алексиев

при участието на секретаря Елка Ант. Григорова и прокурора Г. П. Кюркч.

Сложи за разглеждане докладваното от Руси Алексиев Частно наказателно дело № 20221100200963 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЯТ Н. КР. Г. – редовно призован, явява се, доведен от служители на РД „Охрана - София”, от затвора в гр. София.

ОСЪДЕНИЯТ Г. : Желая да бъде защитаван в това производство от служебен защитник.

В залата се явява адв. Р.К., САК, служебно определена с уведомително писмо № 61523/2022 г. на САК до СГС.

Адв. К. : Запозната съм с делото, готова съм да поема защитата.

СЪДЪТ, съобразявайки интересите на правосъдието, обстоятелството, че осъденото лице е лишено от свобода, респективно от доходи, които да му позволяват ангажиране на упълномощен професионален защитник – адвокат, изрично изявеното му желание, обективизирано в молба до съда, получена по факс на 05.04.2022 г., на основание чл. 439, ал. 3 от НПК, вр. чл. 21, т. 3, чл. 23, ал. 1, и чл. 25, ал. 1 от ЗПП

ОПРЕДЕЛИ :

НАЗНАЧАВА адв. Р.К., САК, вписана под № 6018 в НРПП, за защитник на осъдения Н. КР. Г. в настоящото съдебно производство.

НАЧАЛНИКЪТ НА ЗАТВОРА в гр. София - редовно призован, не се явява.

В ЗАЛАТА СЕ ЯВЯВА инсп. М.М..

ИНСПЕКТОР М. : Представям заверено копие на заповед № Л-

349/18.10.2021 г., с която съм упълномощен от началника на затвора в гр. София да го представлявам по всички дела, по които той е страна и предметът им е свързан с дейността на затвора в гр. София,

За СГП – прокурор К. .

СТРАНИТЕ (поотделно) : Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните и служебно отчитайки, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ ПРОВЕРКА самоличността на осъдения Н. КР. Г., по формуляр за досие със снимка от затворническото му (лично) досие № 655 /16 г.

Н. КР. Г. – роден на **** г., в гр. София, българин, български гражданин, осъждан, със средно образование, неженен, понастоящем в затвора в гр. София, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на осъденото лице в настоящото производство, както и правото му на отвод на съда, прокурора и съдебния секретар.

ОСЪДЕНИЙТ Г. : Разбрах правата си. Нямам претенции да правя отводи. Съгласен съм този състав да води съдебното заседание.

ЗАЩИТАТА : Не са налице процесуалните предпоставки на чл. 29 или чл. 47 от НПК за отводи, поради което няма да правя. Искания за събиране на доказателства нямам.

ПРОКУРОРЪТ : Нямам искания по доказателствата и няма да соча нови доказателства.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА – ИНСПЕКТОР М. : Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ, отчитайки липсата на отводи и на такива по хода на съдебното следствие,

ОПРЕДЕЛИ :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДОКЛАДВА делото чрез прочитане на молба от осъдения и лишен от свобода Н. КР. Г., за условно предсрочно освобождаване от останалата част от наказанието, оставаща за изтърпяване, определено по НОХД № 3670/2016г. на СГС - НО, 21 състав.

/Прочете се./

ЗАЩИТАТА : Представям и моля да приемете представените от подзащитния ми 2 бр. амбулаторни листа от 11.02.2022 г. и от 16.03.2022 г.

ПРОКУРОРЪТ : Нямам доказателствени искания. По отношение на представените от защитата материали не възразявам да се приемат.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА – ИНСПЕКТОР М. : Нямам доказателствени искания. Не възразявам да се приемат материалите.

Моля да приемете справките и другите документи, съгласно вашето разпореждане, а именно: Диференцирано психологическо изследване, съобразно вашето разпореждане; Становище от началник сектор „СДВР“; актуална към днешна дата справка за неизтърпяната част от наказанието; Декларация в оригинал на лишения от свобода, която ви е изпратена и по факс, че желае да присъства на делото и че желае служебен защитник; Текущ доклад по реда на чл. 155 от ЗИНЗС, съгласувано с началник сектор и с НС „СДВР“ и Заповед за наложено дисциплинарно наказание, след изпращане на затворническото досие на лишения от свобода в съда.

ПРОКУРОРЪТ : Запозната съм с представените писмени доказателства от затворническата администрация, същите са относими към предмета на делото и следва да бъдат приети и приобщени по делото.

ЗАЩИТАТА : Не оспорвам представените документи, да се приемат. Оспорвам единствено заповедта за наложеното дисциплинарно наказание. Защитата по същество ще изложи становището си относно доказателствата, в частност днес представените.

СЪДЪТ, съобразявайки така представените пред него писмени доказателствени източници от защитата и от представителя на началника на затвора в гр. София, както и становищата на страните, намира исканията за основателни.

Представените от защитата 2 бр. амбулаторни листа в заверени по реда на чл. 32 от ЗА електрофотографски (ксерографски) копия касаят здравословно състояние на осъденото и лишено от свобода лице, поради което безспорно са относими към предмета на разглеждане в настоящата съдебна процедура, от една страна.

От друга, представените от представителя на началника на затвора в гр. София Диференцирано психологическо изследване, Заповед № 137/09.03.2022 г. за наложено наказание на осъдения и лишен от свобода, текущ доклад по реда на чл. 155 от ЗИНЗС от 07.04.2022 г. и становище от началник служба „СДВР“, както и актуална към днешна дата справка за изтърпяното и оставащо за изтърпяване време от наказанието „лишаване от свобода“ по НОХД № 3670/2016 г., по описа на СГС, са изискани от съда, с изключение на заповедта за наложено дисциплинарно наказание, поради което същите безспорно са освен относими, а и допустими по настоящото наказателно производство, поради което на основание чл. 283 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ :

ПРОЧИТА и ПРИОБЩАВА по делото :

- Амбулаторен лист № 00046/11.02.2022 г. и амбулаторен лист № 000221/16.03.2022 г., издадени за проведени, респективно амбулаторен преглед и консултация на осъдения и лишен от свобода Н. КР. Г.;

- Диференцирано психологическо изследване на лишения от свобода Н. КР. Г., от 05.04.2022 г.;

- Текущ доклад за осъдения и лишен от свобода Н. КР. Г., по реда на чл. 155 от ЗИНЗС, съгласувано със зам.- началника на затвора в гр. София „РНОД“ и с началник служба „СДВР“, изготвен от И „СДВР“;

- становище от началник служба „СДВР“ и

- Заповед № 137/09.03.2022 г. за налагане дисциплинарно наказание на осъденият и лишен от свобода Н. КР. Г., всичките представени в заверени електрофотографски (ксерографски) копия.

СТРАНИТЕ /поотделно/ : Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други искания по доказателствата, освен вече направените, на основание чл. 283 от НПК

ОПРЕДЕЛИ :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства и писмени доказателствени средства, приложени по делото.

СЪДЪТ, отчитайки процесуалната позиция на страните, а именно такава, характеризираща се липсата на искания за събиране на допълнителни доказателства и след като сам служебно не е намерил за необходимо попълване на доказателствената маса по делото с други, освен с изисканите и представени от представляващия началника на затвора в гр. София писмени доказателствени средства и писмени доказателства, намира фактическата

обстановка по делото за обективно, всестранно и пълно изяснена, поради което и на основание чл. 286, ал. 2 и чл. 291, ал. 1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ. ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ЗАЩИТАТА : Моля да уважите молбата на осъдения Н. КР. Г. и постановите условно предсрочно освобождаване.

Налице е първата предпоставка от закона, а именно осъдения е изтърпял повече от 2/3 от наложеното му наказание, което е общо 7 години „Лишаване от свобода“, съгласно извършеното групиране по НОХД № 3670/2016г. на СГС, НО, 21 състав.

Към настоящият момент осъденият е изтърпял малко повече от 6 години, а неизтърпения остатък е по-малко от 1 година.

Относно втората предпоставка - дали осъдения е дал доказателства за своето поправяне, това обстоятелство следва да се прецени на основание на всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна у осъденото лице по време на изтърпяване на наказанието, съгласно квалификацията на чл. 439а от НПК. В това отношение считам, че за тези 5 години изтърпяно наказание осъдения е дал такива доказателства, а именно: Същият е работил и работи, като в затворническото му досие са налице множество молби за назначаването му на работа. В тази връзка моля да имате предвид, че във връзка с отсъствието му от работа за периода 22, 23 и 24.02.м.г. са налице представени доказателства за уважителни причини, а именно влошено здравословно състояние по декларация на осъдения, както и обяснения на трима други затворници, които дават сведение, че в този период осъденият е имал припадъци, виждали са го нееднократно да припада.

Що се отнася до трудовата му заетост, считам, че както подадените множество молби от осъдения, така и доказателствата за положения труд са достатъчни, за да обосноват негово участие в трудови дейности.

Безспорно е, че осъдения има лошо здравословно състояние. В това отношение са проведени множество изследвания, консултации със специалисти, ЯМР, той е диагностициран с хроничен мастоидит, хроничен гноен отид на средното око, главоболие със световъртеж, като всичките констатации на лекуващите лекари са за оперативна интервенция, в какъвто смисъл самия осъден е подавал множество молби за прекъсване изпълнението на наказанието. Считам, че това лошо здравословно състояние на осъдения е причина той да не взема дейно участие в обучителни и спортни дейности, които едно осъдено лице с добро здравословно състояние може да изпълнява.

По отношение на доброто поведение – налице са категорични данни,

потвърждаващи това основание. Това е видно и от докладите и от другите доказателства, съдържащи се в досието, а именно, че той е толерантен, отговорен, изпълнителен, склонен да съдейства, спазва установените правила, помага, не е конфликтен, има добро поведение, не е враждебен към съдебната и правна система, както и към останалите осъдени лица, поради което видно от досието са налични две предложения за награждаване от м. 10.2020 г. и от 19.12.2019 г.

Относно докладите на инспектора, съдържащи се в досието, включително и днес представения такъв, считам, че същите са формални и идентични в своето съдържание. В тези доклади се обосновава общо средата, поведението на осъдения, но те не почиват върху конкретни факти, налагащи съответните изводи за това, че той има рисково поведение и опасност от извършване на други престъпления. В разговор с подзащитния си научих, че той повече от 8 години не употребява наркотици, като точно обратното е застъпено в докладите. Също така научих, че в затвора са му правени няколко теста за наркотични вещества и всичките до един са били отрицателни, поради което за мен не е обяснимо защо тези данни не се съдържат в затворническото досие. Също така осъденият по дадена ми информация е искал множество срещи с назначения му инспектор, с психолог, с които да разговаря, да търси един вид социализация, тъй като такава е възможна не само със заобикалящата го среда от други затворници.

Относно наложените му дисциплинарни наказания, днес се представи амбулаторен лист от 11.02.2022 г., видно от който в деня, в който е трябвало да се завърне след изтичане на прекъсване на изпълнението, той е имал припадък, високо кръвно, викана е бърза помощ и е диагностицирано това му състояние, което представлява обяснение на обстоятелството защо се е явил със закъснение, респективно защо наложената му заповед за дисциплинарно наказание не следва да се цени.

Относно втората заповед за наложено дисциплинарно наказание от 10.01. т. г. по повод внесен и недеklarиран часовник, осъдения може да даде обяснение, но считам, че същото не представлява сериозно нарушение, с оглед естеството на извършеното деяние. В цялото затворническо досие, през целия период от 6 години, няма нито едно доказателство или данни за предизвикани от осъдения конфликти, различни прояви на противоправно поведение, липса на уважение към представителите на правния ред, както и към останалите затворници. А именно тези обстоятелства следва да се ценят, защото те в много голяма степен обосновават личността на осъдения и неговото желание да се социализира и включи в обществото.

По отношение на доказателствата за неговото поправяне считам, че от затворническото досие и от изложеното са налице данни за добро поведение на Г., участие в трудови и други дейности, липса на обществено неприемливо поведение и наличие на уважение към правния ред, като здравословното му състояние следва да бъде ценено предвид липсата на участие в спортни дейности.

Относно липса на данни за участие в специализирани програми за

въздействие, това осъдения може да обясни, това се дължи и на активното поведение на самата затворническа администрация, а такова не е установено по делото.

Поради това считам, че са налице и двете предпоставки, конкретно обстоятелства, които сочат за положителна промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието, за което моля да бъде уважена молбата на Г. и бъде постановено условно предсрочно освобождаване.

ПРЕДСТАВИТЕЛЯТ НА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА инсп. М. : Становището на началника на затвора в гр. София е, че молбата на осъденото лице е неоснователна. Налице е само първата предпоставка относно изтърпяната, изискуема от закона част, в случая 2/3 от наложеното наказание, тъй като деянията, за които е осъден или поне част от тях са извършени в условията на опасен рецидив.

По отношение на втората предпоставка - доказателства за неговото поправяне и превъзпитаване, становището на началника е, че от наличните такива към момента, не може да се направи обоснован извод за настъпила трайна тенденция за преосмисляне на неговото поведение и с оглед постигане целите, заложиени в чл. 36 от НК, като основанията за това са изложени в неговото становище и придружаващите го документи, включително и представените в днешното съдебно заседание, с оглед на което ви моля да оставите молбата без уважение.

ПРОКУРОРЪТ : Считам, че така депозираната молба на осъденото лице Н. КР. Г. за условно предсрочно освобождаване е процесуално допустима, но неоснователна, поради което моля да я оставите без уважение. Мотивите ми за това са следните:

От приобщените към делото писмени доказателства е видно, че молителя е постъпил в затвора в гр. София на 09.07.2016 г. за изтърпяване на едно общо най-тежко наказание в размер на 7 години „Лишаване от свобода“, определено по НЧД № 278/2017 г. по описа на СРС за престъпление по чл. 196 от НК, по чл. 199 НК, по чл.354а от НК, като на лицето е определен „Строг“ режим на изтърпяване. Налице е прекъсване от 3 месеца и 13 дни и несвоевременно завръщане със закъснение от 2 дни.

От изготвената и приобщена днес актуална справка за осъдения е видно, че към 07.04.2022 г. осъдения фактически е изтърпял наказание в размер на 5 години, 8 месеца и 12 дни , от работа са зачетени - 4 месеца и 13 дни и остатък за изтърпяване в размер на 11 месеца и 5 дни.

От анализа на данни, съдържащи се в горещитирания документ е видно, че към настоящия момент осъдения е изтърпял повече от 2/3 от наложеното с присъда наказанието. Т.е. налице е първата фактическа предпоставка от двете кумулативно изискуеми се по чл. 70, ал. 1, т. 1 от НК предпоставки за УПО.

От друга страна, намирам, че не е налице втората материално правна предпоставка, а именно осъденият да е имал добро поведение. От така

изготвения доклад, приобщен по делото, е видно, че Г. е награждаван, но и наказван многократно. Последните актуални наказания са наложени със Заповед № 113/18.02.2022 г. за извършено тежко дисциплинарно нарушение, а именно осъдения се е завърнал в затвора след срокът на прекъсването, поради което е наказан с „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“. Заповедта не е обжалвана и същата е влязла в законна сила. Също така Заповед № 137/09.03.2022 г., с която отново лицето е било наказано.

От затворническото досие се установява, че Н. КР. Г. ползва наркотични вещества от 12-годишен, поради което е налице известна зависимост, изискваща задълбочена корекционна работа с осъдения.

Не на последно място, оценката на рискът от рецидив и към момента е във високите стойности, каквато е била констатирана и при първоначалното постъпване в пенитенциарното заведение, т.е. 94 точки.

Рискът за вреди за обществото също е във високите стойности, въпреки, че оценката е направена в контролирана среда.

Следва да отбележа също, че така представените доказателства за здравословното състояние на осъдения могат да бъдат предпоставка за инициране производство по чл. 447 от НПК, но не са сред основанията за УПО.

С оглед високата оценка на рискът от вреди за обществото, съгласно практиката на съда при преценка на правата на осъденото лице, намирам, че при преценка на правата на осъденото лице и на обществото, следва да се даде превес на обществения интерес.

От друга страна, от така изготвения доклад е видно, че планът за изпълнение на присъдата не е изпълнен в цялост, а в зоните на нуждата са отчетени и ясно изразени дефицити, а именно настоящото правонарушение, криминално минало, отношение към правонарушението, трудова заетост, управление на финансите, начин на живот и обкръжение, злоупотреба с наркотици, междуличностни проблеми, умения за мислени. Т.е. налице са твърде много дефицити.

По така изложеното и приобщените доказателства, моля съдът при постановяване на окончателния си съдебен акт, съгласно препоръка рег. № 2003/22 на Съвета на Европа основно да се ръководи и базира на докладите на персонала, работещ в местата за лишаване от свобода.

С оглед събраните по делото доказателства, изискуеми се по чл. 439а от НПК може да се направи обоснован извод, че наказанието не е изиграло своята индивидуална превенция по отношение на осъдения Г., която е заложена в разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от НК, тъй като поправителния процес очевидно не е прогресирал, поради което моля съдът да не уважи молбата за УПО, поради липсата на законовите предпоставки за това.

СЪДЪТ, на основание чл. 439, ал. 6 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на осъденото лице да се изкаже последно.

ОСЪДЕНИЙТ Г. : Моля да уважите молбата ми за условно предсрочно освобождаване. Искам да подчертая няколко неща, че администрацията на затвора в гр. София ми е погизвала многократно правата като цяло. Инспектор социална дейност е изготвил план на присъдата, в който казва, че аз злоупотребявам с наркотици, въпреки че през годините многократно са ми правени тестове за подобни вещества и те са били отрицателни. Въпросните тестове не знам поради каква причина ги няма приложени, при положение, че това е реда. За издадените ми и наложени наказания, както цитира прокуторката - да, имам наказание, няма спор, но не съм се укрил по време на прекъсване, тъй като съм се обадил и съм уведомил, че не съм бил в състояние да се прибера, поради здравословното ми състояние.

През годините администрацията не ми е дала абсолютно нищо, като цяло, не е работено с мен, не съм провел нито една беседа с инспектор социална дейност.

Моля да уважите молбата ми, за да мога да се лекувам.

СЪДЪТ се оттегля, за да постанови определението си.

СЪДЪТ, след като обсъди изложените в молбата на осъдения обстоятелства, доводите на страните, наведени в днешното съдебно заседание, както и днес приобщените по делото писмени доказателствени източници, а също и наличните, приобщени по реда на чл. 283 от НПК такива в личното затворническо досие на осъдения и лишен от свобода Н. КР. Г. № 655/16 г. и ги съотнесени към приложимите разпоредби на закона, намира за установено следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 437 – 440 от НПК.

Същото е иницирано по молба на осъдения и лишен от свобода Н. КР. Г., за освобождаване от изтърпяване останалата част на наказанието му, което се установява, че му е наложено с протоколно определение № 639 на СГС, по НОХД № 3670/2016г. на СГС - НО, 21 състав, от 05.02.2018 г., влязло в сила 20.04.2018 г., след като е потвърдено с решение № 157 от същата дата на САС, с което му е наложено едно общо, най-тежко наказание, в размер на 7 години „Лишаване от свобода“.

В молбата си за условно предсрочно освобождаване, обобщено, осъденият навежда доводи, касаещи желанието му да води нормален живот и прибиране при семейството си, за липса на по-нататъшна възможност на пенитенциарната администрация да допринесе за поправянето му, тъй като същата по никакъв начин, в частност в лицето □ на И „СДВР“, не е работила с него, и такива от здравословен характер. Сочи, също така, за злоупотреба със служебно положение на ръководството на затвора гр. София.

В съдебно заседание, защитата ангажира доводи, които могат да се обобщят в следните направления:

Първо, че лишеният от свобода е дал доказателства за своето поправяне, тъй като е безконфликтен, отговорен, изпълнителен, склонен да съдейства, спазващ установените правила и липсват данни за конфронтация с останалите лишени от свобода и затворническата администрация.

Второ, че неучастието в спортни и пр. занимания, се дължи на липса на активност за това на пенитенциарните служители.

Трето, че е бил трудово ангажиран и четвърто, че наложеното му наказание за невръщане навреме след прекъсване изпълнението на наказанието му, има своето логично и разумно житейско обяснение – такова от здравословно естество, поради което от съда не следва да му бъде придавана прекомерно голяма тежест, при взимане решението му.

Представителят на началника на затвора в гр. София намира, че не са налице кумулативно дадените в закона предпоставки в закона за постановяване на условно предсрочно освобождаване спрямо осъдения Г.. Изтъква, че е налице единствено формалната предпоставка за това, а именно изтърпяната част от наказанието да е повече от 2/3 от същото, като не е налице обаче другата такава конкретно, достатъчно данни за поправянето на осъденото лице. Пледира за отхвърляне молбата на последното за УПО.

Прокурорът, по същество застъпва позицията на представителя на началника на затвора в гр. София, като навежда по-пространни доводи в тази насока, касателно налаганите наказания на лишения от свобода, наркотичната му зависимост и високата стойност на риска от рецидив за обществото. Акцентира върху приоритета на обществения интерес, съобразно и практиката на ЕСПЧ и международните нормативи, регулиращи материята относно условното предсрочно освобождаване на лишените от свобода осъдени лица в подкрепа на тезата си, че следва да се ценят становищата на пенитенциарната администрация. Също желае оставяне молбата на осъденият и лишен от свобода за условно предсрочно освобождаване без уважение.

От събраната по делото доказателствена съвкупност, Съдът констатира, че осъденият и лишен от свобода Н. КР. Г. е такъв, както вече се посочи, съгласно определение на СГС № 639/05.2.2018 г., влязло в сила на 24.04.2018 г., след потвърждението му с решение № 157 на САС, 04 състав, по ВНЧД № 451/2018 г., с което му е наложено едно общо, най-тежко наказание, в размер на 7 години „Лишаване от свобода“. Допълнително, осъденото и лишено от свобода лице е било такова и по други присъди, но същите са вече изтърпени, поради което не подлежат на обсъждане в настоящото съдебно производство.

От така посоченото му едно общо, най-тежко наказание, определено с горевизираното произнасяне на СГС, влязло в сила, са изтърпени общо 6 години и 25 дни, от които фактически 5 години, 8 месеца и 12 дни и от работа - 4 месеца и 13 дни. Оставащото му за изтърпяване наказание е в размер на 11 месеца и 5 дни.

С горното безспорно е изпълнена първата от кумулативно дадените в разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от НПК предпоставки да са изтърпени не по-малко от 2/3 от наложеното му наказание, тъй като в конкретния случай става въпрос за такова, наложено за престъпление, извършено в условията на

опасен рецидив - чл.199, ал. 1, т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А” и б. „Б”, вр. чл. 54, ал. 1 от НК, което в последствие е кумулирано с други, наложени му наказания, по реда на чл. 25, във вр. чл. 23 от НК.

Не така стои, обаче, въпросът с другата изискуема се кумулативно предпоставка, а именно осъденото лице да е дало достатъчно доказателства за своето поправяне, в рамките на изтърпяване на наложеното му наказание „Лишаване от свобода“. В тази връзка, Съдът прецени както посочените по делото становища на пенитенциарната администрация, изготвени и депозирани за целите на настоящата съдебна процедура, така и находящите се в личното му затворническо досие материали, обхващащи доказателства за поведението му през целия период на изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“, който, както вече се посочи, е фактически 5 години, 8 месеца и 12 дни /от работа 4 месеца и 13 дни, за да се формира общо изтърпяно наказание от 6 години 25 дни към днешна дата/.

Съдът намира, че макар и в определени периоди от изтърпяване на наказанието си, ситуирани преди всичко до началото на 2018 г., действително осъденото лице е имало прояви на поправяне, които обаче, след посочения период, са изчезнали и са налице единствено и само негативни констатации от органите на пенитенциарната администрация.

От наложените му със заповед на началника на затвора в гр. София наказания и награди, Съдът ще се спре единствено на тези след 2020 г., както поради нормата на чл. 109, ал. 1 от ЗИНЗС, така и с оглед очертаване на сравнително актуална, но и за достатъчно продължителен период от време, обобщена картина за поведението на осъденото лице.

Видно е, че от началото на 2020 г. осъдения е бил назначен на работа като „бакар“ на 2-ра група, с изпитателен срок от 3 месеца, със заповед № 338/26.05.2020 г. на началника на затвора в гр. София. По-малко от 1 месец по-късно, а именно на 24.06.2020 г., със заповед на началника на затвора в гр. София № 165 от същата дата, осъденият Г. е награден с писмена похвала. Малко повече от 3 месеца по-късно, лишеният от свобода Н. КР. Г. е назначен да работи и като отговорник на тенис клуб, със заповед № 499/02.10.2020 г. на началника на затвора в гр. София, а един месец по-късно – със заповед № 346/05.11.2020 г., за отговорно отношение към поставените му задачи, с цел поощряване, е с „извънредна хранителна пратка“.

След така визираните положителни тенденции в поправянето на осъденото лице, обаче, следва срыв в поведението му, на плоскостта на поправянето му.

От началото на 2021 г. са издадени 6 заповеди, включително и днес представената Заповед № 137/09.03.2022 г., с които осъденото лице единствено е наказвано и нито една заповед за награда. Също така, със заповед на началника на затвора в гр. София № 87/24.03.2021 г., поради неявяване на работа за 3 поредни дни и извършване на такава през други работни дни единствено между половин час и 3 часа, т.е. обобщено поради тежки нарушения на трудовата дисциплина и неизпълнение на възложените му служебни задължения, лишеният от свобода Н. КР. Г. е освободен от

работата си като отговорник тенис клуб.

Така изложеното достатъчно ясно илюстрира, че са неоснователни доводите и на защитата, и на самото осъдено и лишено от свобода лице, че е дал доказателства за своето поправяне или поне за наличие и необратим в тази насока процес, достатъчна за постановяване на УПО степен. Оборва, също така, тезата на защитата за съвместно и отговорно отношение към труда, изтъкната като довод за поправянето му.

На възраженията на осъденото и лишено от свобода лице, наведени в молбата му за УПО, както и в отговор на направените от защитата такива, касаещи оправдателни причини за допуснатите нарушения в пенитенциарното заведение, за което му са наложени по-горе изброените наказания, Съдът следва да посочи, че са налице обективни обстоятелства, недаващи възможност да сподели тези възражения.

Освен еднопосочността на гореизтъкнатите 6 заповеди за наказание, Съдът ще акцентира върху една - единствена негова – на осъденото и лишено от свобода лице проява, която намира за достатъчно показателна за липса на доказателства за необходимата за условно предсрочно освобождаване степен за поправяне. Предпоследната заповед за наказание на осъденото лице № 113/18.02.2022 г. на началника на затвора в гр. София е за това, че след като е било постановено с постановление на градски прокурор на СГП, по пр. пр. № П-262/2017 г. от 06.01.2022 г., изведено от канцеларията на СРП на същата дата, прекъсване изпълнението на наказанието „Лишаване от свобода“, лишеният от свобода не се е завърнал във визирания срок от 30 дни, а именно на 08.02.2022 г. на територията на затвора – гр. София, поради което е обявен с телеграма № 103/08.02.2022 г. Едва два дни по-късно, а именно на 10.02.2022 г. лишеният от свобода е предаден от служителите на 07 РУ – СДВР на инспектор в затвора - гр. София. Поради това му е наложено и предпоследното по тежест, съгласно редакцията на чл. 101 от ЗИНЗС наказание, а именно „изолиране в наказателна калия за срок от 14 денонощия“. От така изложеното е видно, че е несъстоятелна тезата на защитата, а и на самото осъдено лице, че неприбирането му в срок се дължи на уважителна причина, а именно такава от здравословен характер, базирани на днес представените и приобщени към доказателствената маса Амбулаторен лист № 00046/11.02.2022 г. и амбулаторен лист № 000221/16.03.2022 г., издадени за проведени, респективно амбулаторен преглед и консултация. Изводимо от датите на същите, те са издадени за извършени преглед и консултация три дни след денят, в който лишеният от свобода Г. е следвало да се прибере в затвора, а именно на 08.02.2022 г.

Изводът от така изложеното е, че независимо от всички възражения на защитата и на самия молбоподател, за липса на конструктивно отношение и работа с него от страна на пенитенциарната администрация, обективно установения факт на незавръщане при временно прекъсване на наказанието „Лишаване от свобода“ за съда е показателен, че не са формирани достатъчно устойчиви нагласи за законосъобразно поведение на лишеното от свобода лице, което да позволи УПО от наложеното му наказание.

Довод в същата насока е и цялостното, очертано през 2021 г. и 2022 г. поведение на осъдения и лишен от свобода, за което са му налагани наказания със заповед Заповед № 101/12.08.2021 г. за притежание и държане в пенитенциарното заведение на забранени предмети, със Заповед № 435/08.12.2021 г., отново за забранени за притежание в условията на изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“ в затвора в гр. София предмети, Заповед № 333/21.09.2021 г., отново за същото, както и с последната актуална заповед № 137/09.03.2022 г., отново за същото обстоятелство, а именно за държане на предмет, за който е липсвало разрешение да бъде внесен на територията на затвора – гр. София.

За да не се създаде впечатление на едностранчивост на мотивите на съда, в насока коментиране единствено и само на наложените наказания на осъденото лице, същият намира за необходимо да подчертае, че това е така, защото обективно липсват доказателства, под формата на заповеди на пенитенциарната администрация или други писмени доказателства, за положителни прояви и награди на осъденото лице. В тази връзка следва да се отбележи, че отново намирането на вещи, забранени за притежание в условията на затвора в гр. София, е обективен факт, който не може да се отнесе към субективните такива, евентуално сочещи на предубеденост и недоброжелателно отношение на пенитенциарната администрация на затвора гр. София към осъдения Н. КР. Г. или нарушение на техни служебни задължения, в негова вреда.

Съдът не извежда от останалите, изтъкнати от защита обстоятелства, а именно неучастие в колективни мероприятия като спортни и пр., тъй като такова неучастие, съгласно разпоредбата на чл. 439а на НПК, императивно е изключено от обема на преценката на съда, когато се дължи на обективни обстоятелства, в случая - на здравословното състояние на осъденото лице.

Изводът си за невъзможност за постановяване на УПО, обаче, на настоящия етап от изтърпяване на наказанието на осъдения и лишен от свобода, Съдът допълнително мотивира с факта на непроменена в рамките на почти 6 години стойност на риска от рецидив. Същият още първоначално е идентифициран във високи стойности – 94 точки, от първоначалния доклад, изготвен на 09.08.2016 г. от И „СДВР“, при постъпването на лишения от свобода Н. КР. Г. в затвора в гр. София за изтърпяване на наказанието му „Лишаване от свобода“. До днешна дата, тази стойност не е намалена дори с една точка. Невъзможността за намаление на рискът от рецидив дори с 1 точка в рамките на почти 6 години е показателен за този съдебен състав за липсата на доказателства, сочещи поправяне и превъзпитание на осъденото лице.

Следва да се отбележи, че в този период от време пенитенциарната администрация се е сменила няколкократно и е трудно за Съда да приеме, че всеки един от сменящите се ръководители на затвора в гр. София, или от служителите на пенитенциарната администрация, е проявявал единствено и само едностранчиво, негативно субективно отношение към осъденото лице, което да е единствената причина както за налаганите му наказания, така и за липсата на награди и промяна в положителна степен на стойността от рискът

от рецидив.

За този съдебен състав е неприемливо да се постановява УПО, извън всичко дотук останало изтъкнато, и при така идентифицираната непроменена от началото на изтърпяване на наказанието до настоящия момент висока стойност на риска от рецидив, който и в становищата на пенитенциарната администрация се подчертава, че е висок за обществото.

С така направения кратък анализ на събрания по делото доказателствения обем, СЪДЪТ намира, че е отговорил и на доводите и възраженията на защитата, като единствено остава да посочи, че не са налице обстоятелства от хуманитарно естество, в частност такива, касаещи здравословния статус на лицето, които да налагат УПО на същото, поради несъвместимост на здравословното му състояние с условията в затвора в гр. София. Впрочем, правилна е позицията и на прокуратурата в тази насока, че влошеното здравословно състояние е основание не за УПО, а за предприемане на мерки по реда на чл. 447 от НПК, каквито всъщност са и нееднократно предприемани. Видно от цялата налична в затворническото му лично досие документация, когато е било необходимо, лишеният от свобода е бил извеждан извън територията на затвора в гр. София, за полагане на адекватни и компетентни медицински грижи за здравословното му състояние. В този смисъл, Съдът намира за достатъчно показателно изтъкнатото и в постановлението на СГП по пр. пр. № П- 262/2017 г. от 04.03.2021 г. /т. 2 от личното затворническо досие № 655/16 г./, че през 2021 г. осъденият и лишен от свобода Н. КР. Г. е бил извеждан за провеждане на магнитно-резонансна томография на 13.03.2021 г., за консултация с неврохирург на 15.03.2021 г. и консултация с невролог, външен за затвора на 30.07.2021 г.

Липсват доказателства, включително и от днес представените амбулаторни листа от защитата на осъденото лице, като въпреки единият от тях, а именно амбулаторен лист № 000046/11.01.2022 г. се намира и в личното затворническо досие, които да сочат за невъзможност за полагане на адекватни медицински грижи на територията на затвора в гр. София и съответното лечебно заведение към същото, които да мотивират Съдът да приложи института на УПО, поради изключителни хуманитарни основания – реална опасност за здравето и живота на осъденото и лишено от свобода лице.

Впрочем, дори при възникване на спешна нужда за адекватно медицинско лечение извън територията на затвора в гр. София, в ЗИНЗС са предвидени достатъчно способности за това – чл. 146, ал. 1 от ЗИНЗС, които могат да бъдат предприети в спешен порядък от затворническата администрация.

Воден от гореизложеното, Съдът намира, че не са налице основания за постановяване на условно предсрочно освобождаване спрямо осъдения и лишен от свобода Н. КР. Г..

Воден от гореизложеното и на основание чл. 440, ал. 1 от НПК и чл. 70, ал. 1 от НК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на Н. КР. Г., ЕГН *****, за постановяване на условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му по НОХД № 3670/2016г. на СГС - НО, 21 състав, с протоколно определение № 639/5.02.2018г., влязло в сила на 20.04.2018 г., едно общо, най-тежко наказание „Лишаване от свобода“, в размер на 7 години, при първоначален „СТРОГ“ режим.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и/или протест, в 7 дневен срок от днес, пред Апелативен съд – гр. София, по реда на Глава XXII.

ОСЪДЕНИЙТ Г. : Моля да ми бъде предоставено копие от протокола в затвора.

С оглед желанието на лишения от свобода Н. КР. Г., препис от протокола, след изготвянето му, да бъде изпратен в затвора в гр. София.

Препис от протокола да се издаде на служебно назначения защитник, за послужване пред НБПП.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:45 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____